

În domeniul protejării patrimoniului, din punct de vedere juridic, România este obligată să respecte acele prevederi cuprinse în Convențiile internaționale la care a aderat (în conformitate cu angajamentele luate și sub incidența prevederilor Constituției).

În plus, față de *Convenții*, diferitele *Recomandări* ale instanțelor internaționale, cele din care țara noastră face parte sau se pregătește să facă parte¹, configurează un set de principii care sunt menite să ghideze activitatea normativă în domeniu și care, prin acest rol, sunt de o deosebită utilitate pentru un domeniu care în România, din păcate, este la început de drum.

În domeniul protecției patrimoniului cultural, România a ratificat următoarele Convenții:

A) CONVENȚII ONU – UNESCO:

- 1954 – Convenția de la Haga, referitoare la protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat (ratificată de România în 1958) împreună cu protocolul Convenției de la Haga (amendat de România în 1958);
- 1970 – Convenția referitoare la mijloacele de prevenire și interzicere a transferului, importului și exportului ilicit de bunuri culturale (ratificată de România prin Legea nr. 79/1993);
- 1972 – Convenția referitoare la protecția patrimoniului cultural și natural mondial (ratificată de România în 1990).

B) CONVENȚII ALE CONSILIULUI EUROPEI

- 1954 – Convenția de la Paris, Convenția Culturală Europeană (ratificată de România prin Legea nr. 77/1991);
- 1985 – Convenția de la Granada, referitoare la protecția patrimoniului

arhitectural european (ratificată de România în 1997);

- 1992 – Convenția de la La Valetta revizuită, referitoare la protecția patrimoniului arheologic european (ratificată de România în 1997);

I 1995 – Convenția UNIDROIT privind bunurile culturale furate sau exportate ilicit (ratificată de România în 1997 prin Legea nr. 149/1997).

Ca stat membru al ONU și UNESCO, România a luat notă de următoarele recomandări care vizează protecția patrimoniului cultural;

1. Recomandări privitoare la principiile internaționale aplicabile săpăturilor arheologice – 1956.
2. Recomandări referitoare la salvagardarea frumuseții și caracterului peisajului și siturilor – 1962.
3. Recomandări referitoare la mijloacele de interzicere și prevenire a transferului, importului și exportului de bunuri culturale – 1964.
4. Recomandări referitoare la protejarea bunurilor culturale periclitate de lucrări publice sau private – 1968.
5. Recomandări referitoare la protecția la nivel național a patrimoniului cultural și național – 1972.
6. Recomandări referitoare la schimbul internațional de bunuri culturale – 1976.

Arh. **MARIANA NIȚELEA**

Lector arh. **SERGIU NISTOR**

¹ Este vorba de Uniunea Europeană.